

est risibilis. Item: Quidquid suâ substantiâ est ubique, id immensæ & infinitæ est substantiæ. Corpus Christi non est immensæ & infinitæ substantiæ. E. corpus Christi suâ substantiâ non est ubique. Hîc observa, mediû hujus demonstrationis esse posse causam efficientem extrinsecam, h. e. talem, quæ non sit in eodem subjecto cum accidente: ut, Omnis stella, quæ patitur interpositionem terræ, deficit. Luna patitur interpositionem terræ. E. Luna deficit. Itaque

Demonstratio à causâ efficiente, est vel ab efficiente extrinsecâ, vel intrinsecâ.

Extrinseca efficiens hîc dicitur, quæ non est in eodẽ subjecto, ut modò diximus, cum effectu: uti terræ interpositio, aut aëris corruptio, sunt causæ extrinsecæ eclipseos & pestilentiæ. Intrinsecæ sunt, quæ sunt in eodem subjecto: quales sunt formæ specierum, quæ per emanationem continuam producunt qualitates activas: ut, anima in animali est causa intrinseca efficiens sensus & motus; & forma magnetis est causa attractionis ferri. Hujus generis quoque sunt qualitates quædam activæ, quæ sunt causæ efficientes mediæ aliarum qualitatũ: ut, esse carnis tenerrimæ, in homine est causa tactus acutissimi; & in auro densitas, causa summæ gravitatis. Exemplum causæ efficientis extrinsecæ est: Quibus aër est corruptior, ii frequentibus cum morbis conflictantur. Habitantibus in locis palustribus est aër corruptior. Ergò. Exemplum causæ efficientis intrinsecæ est: Qui amat Deum, amat Dei imaginem, hoc est proximum. Pii amant Deum. E. Item: Omne densissimum est gravissimum. Aurum est densissimum. Ergò.

Demonstratio *ὁπτι* à causâ finali proximâ est, cujus medium est finis proximus prædicati in conclusione.

Ejus canon est:

Posito fine proximo & adequato, ponuntur media; & remoto, tolluntur.

Exempli gratiâ: Omne sacramentũ, quod est à Deo institutũ in hunc finem, ut sit solennis receptio in Ecclesiam Dei,